

det for rigtigt at opsætte mine Udtalelser om dette Forslag, indtil Mindretallet selv har motiveret det. Forslaget gaaer, som det vil sees, ud paa at udfylde den Lov, som her foreligger til Behandling, og at opfordre Regjeringen til i en anden Session at fremkomme med et Lovforslag, som er bygget paa et fra det foreliggende ikke lidet forskjelligt Grundlag. Det er altsaa en meget vigtig Sag, der saaledes er ført frem af Mindretallet, og det høie Thing vil vistnok faae en nærmere Motivering af de Grunde, som have bevæget det dertil. Jeg skal da senere tillade mig at udtale, hvorfor Fleertallet ikke kan tiltræde det af Mindretallet stillede Forslag.

Sad: De ærede Medlemmer af Udvalget, som tillige med mig udgjøre det Mindretal, der foreslaaer Thinget at vedtage den Dagsorden, som vil findes i Betænkningen, og som ganske rigtig er af den Bessaffenhed, som nylig er udtalt af den ærede Ordfører, have anmodet mig om at begrunde den Indstilling, som vi saaledes forelægge for Thinget. Jeg skal altsaa forsøge paa efter Gvne at gjøre dette, og sfføndt jeg skal bestræbe mig for at opfylde det Ønske, som nylig blev udtalt, at fatte mig saa kort som muligt, troer jeg dog, ærede Medlemmer ville finde det naturligt, at vi i Mindretallet formene nok at kunne have god Anledning til at fremkomme med adskillige Bemærkninger. Det staaer nemlig saaledes for os, at jeg vistnok neppe vil see mig istand til at fremkomme med Grunde, som ikke findes enten directe i den Deel af Betænkningen, som er fremlagt fra vor Side, eller indirecte i den Deel af Betænkningen, som er fremkommen fra Udvalgets Fleertal; men ikke desto mindre turde dog maaskee tillige Stillingen være saaledes her i Thinget, hvor vi fra den ene Dag til den anden have den ene betydelige og meget forskjellige Lov under Behandling efter den anden, at ærede Medlemmer dog ikke saaledes kunne være inde i det, som foreligger gjennem Betænkningen, som Mindretallet maa ønske. Det staaer derhos saaledes for mig, som om dette er en saa betydningsfuld Sag, at jeg ikke tager i Betænkning at sige, at den for mig i det Mindste

er den vigtigste Sag, som vi have for i denne Samling. Jeg troer, at dette maa ligge allerede i de betydelige Forhandlinger, som i en Række af Aar have været førte om lignende Love, men Love, som dog forsaavidt havde en ganske anden Charakter end den her foreliggende, som de kun gjaldt for en enkelt Gang og for et meget begrændset Tidsrum, medens den her foreliggende Lov har til Hensigt at foreskrive Bestemmelser, der skulle staae som faste Regler for en betydelig Skat her i Landet for et længere Tidsrum. Jeg troer, det af Alle maa erkjendes, at, selv om man kunde gaae ind paa en mindre god Lov, naar det var givet, at den kun gjaldt for een Gang, naar det var givet, at der efter den kun skulde opkræves en enkelt mindre Afgift, og naar det endelig var givet, at man med nogenlunde Sikkerhed kunde see, hvorledes den skulde virke, fordi den kun skulde virke een Gang og strax — jeg siger, at jeg troer, at, om man end under saadanne Forhold kunde gaae ind paa en Lov, som maatte anses for mindre heldig, saa kan det dog ikke forlanges, at man skal gaae ind paa en saadan Lov, naar den har en saa varig Charakter som den, der her foreligger. Det vil sees, at Mindretallet ikke er istand til at ansee hverken det af Regjeringen forelagte Forslag eller det Forslag, som gjennem en Udbring til Regjeringsforslaget foreligger fra det ærede Fleertal, men som dog i Virkeligheden er et heelt nyt Forslag, for heldigt, idet Mindretallet ikke kan see, at det foreskriver saadanne Regler, at vi tør være med til at give dem som faste Regler for en Beskatning, der, hvis vi gaae ind paa den, vil komme til at spille en meget betydelig Rolle her i Landet. Det er jo nemlig givet og maa staae klart for ærede Medlemmer, at denne Indkomststat er bestemt til for det Første at kunne give Midler til at dække den ikke ringe Underbalance, som er paa Finantsloven, og som kan forudses at ville vedblive i en længere Række Aar; den skal dernæst, naar den skal opfylde sit Diemed, være istand til at give Midler ihænde til at reformere flere af vore Skattelove. Vi høre idelig og idelig udtale, og det med Rette, at enkelte af vore Skattelove høilig trænge til